

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Cu mare dor cobor la tine, popor al cuvântului Meu, și mângâiere să ne dăm, și unii peste alții putere să suflăm, că pe toate le purtăm cu voi, Noi, cei din cer, și multe din cele ce încearcă lucrarea Mea cu voi ne hrănesc cu pelin, o, fiilor, și ne slăbesc mult lucrul și ne umplu de îngrijorare și de jale, dar unii altora să ne dăm puteri și mângâieri.

O, iată, de o lună de zile n-am mai rostit cuvântul gurii peste voi și peste pământ, fiilor. Am fost îndurerăți în cer și pe pământ, Noi și cu voi, dar cine ne dă nouă pelin să bem, vor fi hrăniți cu pelin dacă asta caută, și după dreptate este să se întâmple așa când pocăința și roadele ei nu și-au arătat faptele și lucrarea lor, și niciodată n-a fost altfel lucrarea dreptății, căci este multă nepăsare de Dumnezeu peste cei ce-și pierd înțelepciunea și lucrarea ei cea de sus, iar nouă ne trebuie întărite răbdarea și durerea și dorul de pace în inimi și de bucurii mângâietoare, căci sufletul îndurerat ca și în cer are nevoie de mângâiere și de întărire, fiilor. Eu, ca Părinte milos nu vă las în durere, și vă dau de lucru pentru slava Mea ca să prindeți puteri lucrând, că iată, s-a ivit lucru pentru voi și pentru ca să înfrumusețăm fața sătuțului cuvântului Meu și să vadă sătenii înțelepciunea voastră prin care ați crescut pentru Mine și lucrarea voastră cu Mine și minunea mâinilor voastre ca s-o așezați față în față cu oamenii, lucrare sfântă, fiilor, față în față cu cei ce v-au defăimat cândva pentru numele Meu, pentru lucrul Meu cu voi, și pentru care trebuia răbdare multă, iar acum ies cu voi ca să vadă toți oamenii adevărul în care stați și trăiți și lucrați, și așezarea lui din loc în loc, că iată, lucrări sfinte așezăm din loc în loc pe calea pe care vin la sărbătorile Mele cu voi creștini din depărtări și facem frumoasă calea și o însemnăm cu lucrarea Mea cu voi, și se vor închina vouă cei care cândva vă huleau, și așa întorc Eu în bine tot răul care vă mâhnește pe voi pe calea Mea cu voi, numai să avem răbdare mereu, fiilor, căci prin ea vom câștiga pe mulți din cei potrivnici, și se vor uita la voi ca la o nădejde vie și vor înțelege că iubirea de Dumnezeu este tot ce poate omul lucra frumos, și că păcatul trebuie osândit și părăsit, și că bucuriile cu Domnul trebuie să ia loc între oameni, căci calea păcătoșilor fi-va să piară pe unde Eu trec și lucrez și așez în calea oamenilor minunile Mele cu voi, măi fiilor.

O, hai să ne alinăm inimile în ziua aceasta sfântă, că ne așezăm la sfat cu Ioan, Botezătorul Meu, în ziua lui de serbare între sfinți, iar lucrarea cuvântului ne va întări, ne va mângâia, ne va însufleți cu noi puteri, fiilor, că multă mângâiere trebuie peste dureri. O, cât de milă Îmi e de Mine și de voi! O, prin câte dureri am trecut, prin câte rane sufletești, măi fiilor, dar nimic nu ne crește mari ca și durerea, căci noi avem durerea cea sfântă, durerea cea ziditoare. Iar dacă vorbim de durerea cea de la neascultare, aceea este pentru cei neascultători de Dumnezeu și de sfatul lui Dumnezeu și este durere fără de preț, durere pentru cei ce fac dureri lui Dumnezeu și pentru cei ce îi ajută pe aceștia, că mare nenorocire cade pe omul care se vede bine pe sine și nu rău, și care uită că oglinda de sticlă îl minte mereu ca să-i placă de sine bietului om și ca să se tot gătească, zice el, dar oglinda cea adevărată, și pe care el o strică mereu, o alungă mereu din calea sa, aceea îl arată pe om așa cum este el, și nu așa cum se vede el în oglinda de sticlă, și care îl amăgește încetul cu încetul și îl încântă mereu, până ce îl face să-și piardă mintea și calea și pe Dumnezeu, și rămâne omul rătăcind fără stăpân, fără sprijin, că Eu în lume nu stau, nu petrec, căci lumea și locul ei Îmi sunt dușmani, Îmi sunt răstignitori, și niciodată n-am stat în mijlocul lumii cu ai Mei, ci M-am retras în locuri curățate de cuvântul Meu, de slava Mea, de lucrările Mele între oameni, iar în lume n-am stat, că lumea Mă hrănește cu pelin, și peste tot e numai pelin în lume pentru Dumnezeu, și de două mii de ani am rane nevindecate și nu-i este omului milă de Mine, de ranele Mele de la el, de la fiecare om. Tot omul se mai vindecă de rane când își face rost de rane, dar ranele Mele nu s-au mai vindecat, nu se mai vindecă, și Mă vede Tatăl Meu cu trupul rănit de spinii de pe frunte și de cuiele cu care Mi-au fost bătute mâinile și picioarele pe crucea pe care am fost răstignit, iar omul uită aceasta, uită mereu și se bucură mereu cu păcatele, pentru care Eu

am suferit și sufăr, căci omul și-a ales încă din rai femeia și M-a părăsit pe Mine pentru ea și s-a mângâiat cu ea și s-au făcut păcat amândoi, iar Eu sunt pedepsit de om, sunt părăsit de om și nu Mă pot sprijini cu el pentru sarcina Mea. O, dau să-l strig, dau mereu să-l strig, dar omul este acoperit de păcat și nu aude pe Dumnezeu și nu se teme de Dumnezeu pentru păcatele lui.

O, oamenilor, o, voi, cei care păcătuțiți și vă dezmiertați unii pe alții, vă văd cei din cer cum călcați peste cuvintele poruncilor lui Dumnezeu, peste dragostea de Dumnezeu pentru dragostea de voi, și de cei asemenea vouă, iar voi uitați că vă vede Dumnezeu în toată clipa și că înaintea Lui greșiți și păcătuțiți, chiar dacă dați să vă ascundeți pentru păcat, pentru voia voastră liberă de Dumnezeu. O, vă tot ascundeți ca să nu fiți văzuți pentru cele din voi ieșite și lucrute împotriva vieții voastre, iar Eu, Domnul, vă spun că ascunderile voastre toate sunt cârmuite de diavolul și se numesc întuneric, iar voi nu trebuia să iubiți întunericul și pe tatăl întunericului, căci cine-l iubește își agonisește întunericul cel fără de sfârșit.

O, fii ai poporului cuvântului Meu cu care vă hrănesc din cer, o, fiilor, vă îndemn și pe voi, ferțiți-vă de întuneric, ferțiți-vă de ascunderi, și îndeletniciți-vă mereu cu taina inimii curate, care nu are nimic de pitit, nimic de ascuns, căci totul este frumos și curat în ea, iar pe cel ce se ascunde îl trage diavolul afară și îl duce în lume, în întuneric îl duce, de vreme ce trufia din el îl hrănește cu duh de judecată pentru semeni și cu nemulțumiri apoi, iar plata lui este apoi durerea cea de la neascultare. Voi însă să nu vă săturați de Domnul și de calea Lui, să nu așteptați nimic, căci voi nu aveți ce aștepta, o, nu, fiilor. Voi să căutați cu toată ființa voastră să iubiți pe Dumnezeu, și niciodată să nu ajungeți să ziceți cum zice omul plictisit când zice: „*N-am nici un chef, n-am chef de nimic*”. O, e primejdios, e bolnăvicios să aveți vreo clipă de rece în suflet, căci se numește nemulțumire o așa stare învinuitoare, iar nemulțumiri își face numai omul îngâmfat, și acestea îl duc pe el spre rătăcire, spre pierdere de minte și de tot sprijinul de sus și de jos, că la Dumnezeu nu e de glumă cu omul care face așa, că vine apoi diavolul și-l face sculă a sa pe cel ce stă nemulțumit, și-l cade apoi din nemulțumire în nemulțumire și i se face pelină inima, așa cum și el Mi-o face pe a Mea, și nu mai dă el de viață dulce pentru viața lui, căci cine uită cuvintele Mele după ce le aude de la Mine, acela este cel ce nu Mă iubește, iar Eu Mă rușinez cu el înaintea Tatălui Meu.

Dar voi, fiilor, strângeți-vă în Mine și adunați-vă mintea și inima pentru cele ce vor rămâne pe veci de veci, și care nu vă învinuiesc pe voi, iar când treceți prin lume roștiți rugăciuni către Dumnezeu și către sfinți și către îngeri, că lumea și locurile ei de pe pământ sunt curse pentru voi, cei ce sunteți ai Mei.

O, aveți grijă, fiilor, de binecuvântările Mele cele pentru voi, ca nu cumva să se strice rânduielile Mele de peste voi, că iată, cel ce nu postește după rânduiala cea pentru ai Mei, cade acela din casa Mea.

O, fiilor, o, fiilor, voi sunteți nădejdea Mea și trebuie să ascultați povețele Mele, că i-am învățat pe cei ce vin să Mă urmeze și le-am spus să nu le alunece mintea și inima și ochii spre trupul de femeie, căci femeia nu vă va feri de ea, nu vă va păzi de cădere dacă ați da să nu ascultați. O, nu stați în sfat cu femeie, așa v-am învățat pe toți cei care ați venit la Mine, ca nu cumva să ia ființă scânteia cea otrăvitoare de mântuire și neînțelepciunea apoi și ascunderea cu cele necuviincioase ale purtării cea fără de ascultare. Cad unii peste alții cei ce nu ascultă de legile Mele, de poruncile Mele, și iubesc alt Dumnezeu apoi, și se numește adulter această iubire. Cel ce se lasă spre cădere nu este mulțumit cu atât, și îl face și pe altul să cadă, ca să nu fie singur în vină, și aceasta se lucrează prin minciuna cea născută prin neascultare, căci am văzut creștini neascultători și care spuneau minciună asupra celor pe care dădeau să-i cadă pentru voile lor, cum că și alții sunt neascultători și ascunși cu neascultarea, și așa se cade om pe om, și aceasta după ce gustă de la Dumnezeu viață și ascultare.

O, iată cât este omul de slab! Vai de cel fără de călăuzire mereu, fără de dojană peste el pentru viața lui! Acela este slab de tot, și de aceea nu-i place să-i fie călăuzită viața, să-i fie

vegheată purtarea, să-i fie îngrijită și vindecată greșeala, iar Eu, Domnul, beau pelin de la cei ce se fac neascultători și apoi nemulțumiți și apoi ascunși cu ale lor neascultări, și apoi căzuți din brațul Meu cel părintesc, bucurându-l pe satana, pe cel care-l face pe om neascultător și neprimitor de la Dumnezeu!

O, fiilor veghetori, și voi, fiilor ocrotiți de veghea cea de peste voi, iată, avem dureri, avem de băut pelin, dar trece tot greul, mereu, mereu trece și ne ridicăm mereu și lucrăm mereu ceea ce avem de lucrat. Eu numai prin dureri am petrecut, și tot așa am și lucrat, dar am lucrat și am tot așteptat să se trezească cei ce cad, căci cade omul mereu, cade și îi slujește femeii și nu lui Dumnezeu, și de două mii de ani aștept durut pe urma omului îndărătnic prin îngâmfarea lui cea omenească, căci nu e nimeni din cei ce sunt ai Mei, nu e nimeni să cadă, decât cei ce nu s-au vindecat de îngâmfare după ce au dat și ei să fie ai Mei, și care cad apoi urât. Noi însă avem de lucru, fiilor, și mulți se vor schimba în bine în urma lucrului Meu cu voi, așa cum la Ioan Botezătorul se duceau mulți pentru botez, după ce aflaseră mulți de mila cea cerească pentru cei păcătoși, iar prin pocăința lor cea de la propovăduirea lui Ioan simțeau cei păcătoși dulceața bucuriei cerești, dulceața cea cu Dumnezeu, în locul dulceții cea otrăvitoare a păcatului din ei și veneau mulți spre Dumnezeu și se botezau cu botezul lui Ioan.

O, Botezătorule al Meu și propovăduitor al pocăinței, îndeamnă-i la pocăință, îndeamnă-i pe cei ce au pierdut pocăința și strigă-i pe toți cei care M-au părăsit pentru voile lor. Binecuvântată să fie propovăduirea ta în ziua ta de serbare între sfinți! Cuvântul tău se așează lângă grăirea Mea de azi a cuvântului Meu. Amin.

— *O, Bunule Învățător, ce frumoși sunt și vor fi cei ce Te ascultă până la sfârșit, Doamne! Aceia sunt cei ce rămân cu Tine sub cruce și care nu taie din ea, și aceasta pentru dragostea lor de Tine, Mieluțule smerit și aplecat pentru pildă asupra celor ce nu pot să asculte cu supunere, cu dragoste, Doamne.*

O, n-ai mai grăit de o lună de zile cuvântul Tău peste poporul Tău, Doamne. Durerile ne amuțesc de multe ori, căci așa sunt durerile mari, dar trebuie mângâiere în durere, iar eu în ziua mea de serbare sunt cu Tine aici, în mijlocul poporului cuvântului Tău și stăm cu el la masă de cuvânt și-i dăm mângâiere, Doamne. O, nu ne putem destăinui întreg durerea cea de la neascultarea celor ce nu s-au deprins să asculte cu lumină multă, dar eu strig la toți în numele Tău și zic: Pocăiți-vă, voi, cei ce nu iubiți ascultarea și lumina între voi și Dumnezeu! O, pocăiți-vă și vindecați durerea pe care o faceți în cer și pe pământ, ca nu cumva acest pelin să devină otrăvitor de tot și să-l beți voi îndoit! Frica de Dumnezeu când îl părăsește pe om, cade omul, și cade și pe altul prin căderea lui, și are de dat răspuns greu apoi. Dar eu am strigat și îi strig pe toți cei depărtați de Dumnezeu și de poruncile Lui: Pocăiți-vă! le-am strigat și le strig.

Și fă, Doamne, roditoare strigarea mea peste toți cei care au căzut de la pieptul Tău acum, și în toată vremea acestei lucrări de cuvânt al Tău peste un popor atât de mult călăuzit de glasul Tău, Doamne. O, nu știu cei căzuți, nu știu cei fugiți cât pelin Îți dau să bei și cât își agonisesc loruși. O, așa pățesc toți cei pe care îi părăsește duhul temerii de Dumnezeu, de la care are omul înțelepciune de sus și lepădare de sine de-plină pe calea vieții cea fără de moarte, cea fără de păcat, cea fără de plăceri, căci duhul lumii este duhul cel mai șiret și îl îndeamnă pe om spre plăceri și spre mângâieri vinovate, și acest duh are ca lucrare pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții, precum este scris, dar să se scoale cei căzuți în aceste păcate și să se oprească și să-și aleagă lucrarea mântuirii, iar și iar să și-o aleagă, numai că această lucrare e grea de tot de lucrat dacă omul nu are călăuzire și apoi ascultare, că iată, cad cei ce nu ascultă, cei ce nu se tem de căderi.

O, Doamne, ai stat la masă de cu-vânt cu fiii cei de la izvor și cu mine în ziua mea între sfinți și ne-am dat putere și ne-am dat nădejde și ne-am dat mângâiere prin cuvânt și prin duh. O, Te rog în această zi, Te rog, slăvește-Te tot mai mult prin cei aleși ai Tăi și arată peste pământ lucrarea Ta cu ei tot mai luminoasă în ochii celor ce nu Te urmează cu mersul lor și cu

crediința cea curată, Doamne. Eu când am ieșit la Iordan le-am dat la mulți putere pentru Tine și pentru pocăință apoi și pentru întoarcerea de la păcat la Tine, și veneau cu multul spre mine, veneau mulți, și le dădeam putere pentru pocăință, iar ei se pocăiau și puteau apoi, iar Tu înteeai tot mai mult peste ei semnele și minunile Tale și le întăreai statornicia. O, mai fă și în vremea aceasta cale cu slavă a oamenilor spre Tine, Doamne, că ai pe poporul Tău de azi împărțitor al cuvântului Tău cel plin de focul Duhului Sfânt și ai semn și pildă între oameni pe fiii Tăi de azi, pe cei crescuți cu cuvântul Tău de azi. O, întărește-Te în ei cu strălucirea Ta și cu tot ce mai ai de desăvârșit pentru venirea Ta și împlinește, Doamne, și dă cale largă slavei Tale peste pământ, că toți sfinții Tăi așteaptă cu dor și cu durere și cu lacrimă cerească biruința Ta, puterea Ta peste tot și peste toți cei de pe pământ, iar noi, cei din cer, ne vom arăta cu Tine în slavă în toată frumusețea cea dintâi, cu care va fi să Te arăți și să vii, să vii cu sfinții Tăi, precum este scris. Amin.

— O, ucenicule mare al Meu, o, proorocule mare, curând, curând va cădea perdeaua dintre cele ce se văd, și cele ce nu se văd ale Mele, și aceasta este lucrarea și așteptarea Noastră după om, căci omul încă zăbovește, iar Eu Îmi voi grăbi slava înaintea lui, numai să pot prin poporul cu-vântului Meu, prin cei credincioși venirii Mele de azi cuvânt peste pământ.

O, poporul Meu, auzi tu ce spun Eu sfinților Mei? Tu ești cel așteptat, tu ești, căci Eu sunt gata să luminez peste tot, iar tu să fii lumina Mea și să Mă arăt cu ea.

O, însuflețiți-vă, fiilor. Eu lucrez cu voi pentru slava Mea cu voi. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2015